

lerne har fundet Sted, hvilket iøvrigt i alt væsentligt svarer til den nu faktisk bestaaende Tilstand.

Til § 2.

I *Stk. 1* og *2* angives de særlige Betingelser, der skal være opfyldt, for at en fraskilt Hustrus Ret til Pension indtræder. Man har anset det for rettest at betinge Pensionsrettens Bevarelse af, at Ægteskabet har bestaaet i mindst 5 Aar, og at afdøde var tilpligtet at svare den fraskilte Hustru Underholdsbidrag. Endvidere har man ment, at den fraskilte Hustru ikke bør oppebære mere i Pension, end hun modtog i Underholdsbidrag, medens Manden levede.

Det er i Udvalgsbetænkningen Side 16 anført, at Afgørelsen af, om Enkepension skal bevares eller ej, bør træffes som et Led i Skilsmissesagens Behandling, og at den trufne Afgørelse bør være endelig. Det bemærkes dog herved, at en Aftale mellem Parterne om Pensionsretten formentlig i Medfør af Analogien af Ægteskabslovens § 72 ved Dom vil kunne erklæres uforbindende for den paagældende under de i denne Bestemmelse nævnte Betingelser.

I Tilfælde af, at Manden afgaar ved Døden, efter at der er truffet Afgørelse om, at der tilkommer Hustruen Ret til Underholdsbidrag og Pension, men inden Bidragets Størrelse er fastsat, idet dette er hen-skudt til Overøvrighedens Afgørelse, vil der mangle den i *Stk. 2* fastsatte Maksimumsbegrænsning; denne maa efter Udvalgets Mening udfindes derved, at der fra Overøvrigheden indhentes en Udtalelse om, hvilket Underholdsbidrag der under de ved Dødsfaldet foreliggende Omstændigheder maatte antages at ville være blevet fastsat til den fraskilte Hustru.

Man er af den Opfattelse, at Bidragspligt og Pensionsret som Hovedregel bør følges ad.

Der kan dog forekomme Tilfælde, hvor en Adskillelse maa anses for rimelig. Som et Tilfælde, hvor der normalt ikke bør tillægges den fraskilte Hustru Pensionsret, kan nævnes, at Bidragspligten ifølge Skilsmissemulkaarene er tidsmæssigt begrænset. Man har indenfor Udvalget været inde paa den Tanke i saadanne Tilfælde ogsaa at gøre Pensionsretten tidsbegrænset, men da dette vilde være en Afvigelse fra de almindelige Principper for Ydelse af Pension, har man ikke ment at burde stille Forlag i saa Henseende. Som et andet Eksempel kan anføres, at en fraskilt Hustru ved Skilsmisseforhandlingerne giver Afkald paa Retten til

Enkepension under Hensyn til, at hun er berettiget til Egenpension.

Man har overvejet, om der for den fraskilte Hustrus Vedkommende burde fastsættes den Begrænsning, at Pensionen til hende ikke kunde overstige det Beløb, der vilde have tilkommet hende, dersom hendes Ægteskab var ophørt ved Mandens Død paa det Tidspunkt, da *Skilsmissen* fandt Sted. Da der imidlertid efter Lovgivningens almindelige Regler er en vis Adgang til, naar den bidragspligtiges økonomiske Forhold har forandret sig, at faa ændret Underholdsbidragets Størrelse, anser man det for naturligt, at der ogsaa for den fraskilte Hustrus Vedkommende lægges den Pension til Grund, hun ved *Mandens Død* vilde have haft Krav paa som Enke.

Stk. 3 omhandler det Tilfælde, at en Mand i pensionsberettigende Stilling foruden sin fraskilte Hustru efterlader sig en Enke, som ogsaa er berettiget til Pension.

I Lighed med det Princip, som ligger til Grund for den i Norge gældende Ordning, foreslaas det, at Enkepensionen *deles* mellem Enken og den fraskilte Hustru i Forhold til Længden af det Tidsrum, hvori hver af dem har været gift med afdøde. Har Manden saaledes været gift 8 Aar med sin første Hustru og 12 Aar med sin efterlevende Enke, medfører den foreslaaede Regel, at Pensionen til disse vil udgøre henholdsvis $\frac{8}{20}$ og $\frac{12}{20}$ af den ordinære Enkepension.

I Overensstemmelse med et af Forsikringsraadet under de foran nævnte Forhandlinger fremført Forslag om, at der fastsættes et Minimum for de enkeltes Andel i Pensionen, foreslaas det dog, at hver Andel i det mindste skal udgøre $\frac{1}{3}$ og saaledes ikke kan overstige $\frac{2}{3}$ af Enkepensionen.

Forsaavidt den fraskilte Hustrus Andel af Pensionen ved denne Beregningsmaade overstiger det hende tillagte Underholdsbidrag, jfr. *Stk. 2*, nedsættes hendes Pension tilsvarende, og det overskydende Beløb tilfalder *Enken*, saaledes at de tilsammen ved Dødsfaldet kommer til at oppebære den fulde Enkepension. Det skal i denne Forbindelse bemærkes, at saavel Tjenestemandsløven som en Række Pensionsordninger indeholder Bestemmelser, hvorefter Enkepensionen nedsættes i Tilfælde af stor Aldersforskel mellem Ægtefællerne; den saaledes foreskrevne Reduktion bør naturligvis først finde Sted, efter at den enkeltes Andel er udregnet paa Grundlag af en Enkepension af *ordinær* Størrelse.

Stk. 4. Da den fraskilte Hustrus Ret til Underholdsbidrag bortfalder endeligt, naar hun indgaar nyt Ægteskab, foreslaas